Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

<u>Aflevering 8</u> (16 juni 2021)

Hoe ging het verder met de veteranen?

In de beginjaren van de veteranen nam men het niet zo nauw met de leeftijd. Reggie Blommaert zal met zijn 22 jaar wel de jongste veteraan van Nederland zijn geweest. Na de bestuursperiode van Jo van de Velde werd het roer overgenomen door Donné van de Broeck als voorzitter, Lex van Rie als secretaris en Eduard Nijs (de Kleine) als penningmeester. George Boddaert nam in 1966 het archief over, terwijl de Muus in 1969 tot voorzitter werd gekozen met Wim Zwegers als vice-voorzitter. In 1972 trad de Muus als voorzitter af en werd vervangen door Wim Zwegers. Het bestuur was bijzonder actief en vele wedstrijden en nederlaag -toernooien werden georganiseerd. Tegenstanders uit die tijd waren o.a.: oude gloriën Beveren, Meterfabriek, Goes, Robur, Rood Wit Willibrord, Overmere, Sint Gillis, Waaslandia Burcht, Erenbodegem, Eksaarde, Volharharding Aalst en nog veel meer. Wedstrijden met een speciaal cachet vormden de ontmoetingen met Zand en Grind uit Tilburg en SS de Maasdam (Holland-Amerikalijn). Ook de wedstrijd tegen de veteranen van Willem 2 op 25 juli 1959 (uitslag 3-2) staat in de analen geregistreerd!

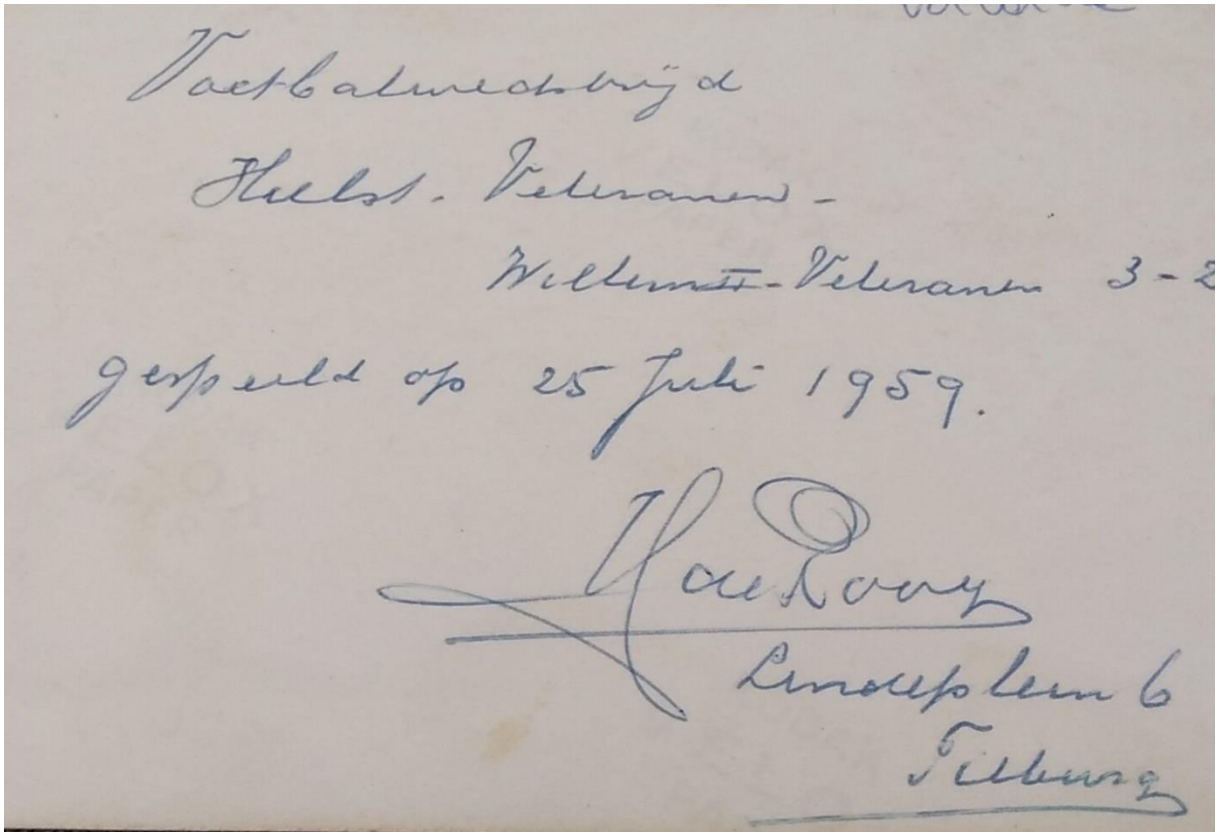
Voetbalwedstrijd
Hulst. Veteranen -
Willemit-Veteranen 3-2
gespeeld op 25 Juli 1959.
Lenoesplein 6
Tilburg

Met genoegen kan nog steeds worden teruggezien op de jaarlijkse feestavonden bij Peet de Bruyn. Deze werden voorafgegaan door een “bedevaart”langs de vele plaatselijke horeca etablissementen en liepen in de regel uit de hand. Reden waarom door ingrijpen van het veteranenconcilie hieraan een einde is gekomen. Na zo’n inspannende tocht konden de

meeste leden toch geen pap meer zeggen, geen hap meer eten en geen bier meer ruiken. Hierdoor werden de eega's wel erg stiefmoederlijk bedacht.

Ook werd nog een aantal jaren deelgenomen aan een zomeravondcompetitie voor veteranen, met deelname van Steen, Terneuzen, Terneuzense Boys, Hontenisse, Vogelwaarde en H.V.V.'24. De animo voor dit gebeuren werd bij de andere verenigingen geteamperd door de immer goede resultaten van H.V.V.'24. Na verloop van tijd werd door de gezamenlijke besturen besloten deze competitie om te zetten in een toernooi dat bij toerbeurt georganiseerd moest worden. In het begin van de jaren '70, had H.V.V.'24 een veteranenploeg die veel te sterk was voor deze competitie. De veteranen zijn in 1971 op verzoek van het H.V.V.'24 bestuur met een elftal gestart in de seniorencompetitie van de afdeling Zeeland. Begonnen in de laagste klasse, werd reeds in 1975 de hoogste klasse gehaald en speelden onze oudjes tegen ploegen als Zierikzee 2, Clinge 2, Jong Ambon 2, Breskens 2, Patrijzen 2, en Noormannen 2. En met succes!

Na de opening van de Sporthal Den Dullaert in 1969 hadden de veteranen ook een zaalploeg samengesteld die meespeelde in een competitie met de eerste elftallen van Steen, Graauw,

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

Hontenisse en de A1 en A2 junioren van H.V.V.'24. Later hadden ze ook een ploeg in de Huzavo-competitie.

Één man was altijd bij alle wedstrijden aanwezig, namelijk Etienne Schauwart. Die mocht je midden in de nacht wakker maken om een partijtje te voetballen. Een voorbeeldig sportman en aanvoerder. Altijd gemotiveerd, zelfs bij de meest onnozele wedstrijd. Jammer dat Etienne destijds door onenigheid het eerste elftal de rug toekeerde, anders had hij tot zijn veertigst in het eerste elftal mee kunnen doen. Nu was hij een geweldenaar bij de veteranen, waar iedereen zich aan optrok.

In het seizoen 1972/1973 stonden de veteranen die zowel zaal-als veldvoetbal speelden, 72 keer aan de aftrap. De wedstrijden van de toernooien meegerekend. Wat in heel Nederland verboden was, deden in die tijd de veteranen van H.V.V.'24 zonder blikken of blozen, namelijk spelen met een sponsornaam op de shirts: P. Lampo, Staalbouw. Bij herhaling maakte de scheidsrechter aanmerkingen op de gang van zaken. Hoe hij het versierde snapte niemand, maar Eduard Nijs liet dan de man in het zwarte pak een bewijs zien dat daar toestemming voor was en de problemen waren weer opgelost!

Tevens is nog vermeldenswaardig dat sinds 1967 deelgenomen werd aan het Drie-Provinciën-Toernooi. Dit toernooi werd gestart met Middelburg en H.V.V.'24 namens Zeeland, T.S.C. – Oosterhout en Baronie Breda namens Brabant en /V.U.C. Den Haag en D.F.C. – Dordrecht voor Zuid-Holland. In plaats van V.U.C. is later Excelsior Schiedam gekomen. Bij toerbeurt moesten deze verenigingen dit toernooi organiseren. Jarenlang hebben de veteranen van H.V.V.'24 ook in dit toernooi geheerst. De wisselbeker moest vijf keer gewonnen worden om definitief eigendom te worden van de club. En wat denkt u? Ja hoor, hij staat bij H.V.V.'24 in de prijzenkast!!

Niet alleen op sportief gebied stonden onze veteranen hun mannetje, maar ook na de wedstrijden waren de H.V.V.'ers meestal de gangmakers. Behalve als het over naar huisgaan ging, dan waren de Blauw-gelen altijd de laatsten. En zo behoort het ook te gaan bij veteranen die nog eens gezellig bij elkaar willen zijn.

Edje zegt:

Klutstoernooi 2021: De liefde voor de bal is nooit weggeweest! Beste HVV'ers, mooie tijden komen terug!!!

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

De Foto Eregalerij

Wies de Schrijver stuurde nog een aantal mooie foto's van zijn carrière bij de senioren van H.V.V.'24 van 1969 tot en met 1977. Daarvoor was Wies al lid bij de jeugd.

19-09-1971

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

1971 tegen Vogelwaarde

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

Seizoen 1971-1972

2de elftal in 1974